

>
Overgang van de
blauwe naar de rode
salon. Alle ruimtes zijn
weelderig, kleurrijk en
uitbundig gedecoreerd

RUIMTEREIS DOOR DELFTS PAKHUIS

Madame de Berry inspireerde Berry Visser tot het interieur van zijn eeuwenoude pakhuis in Delft. Zijn alter ego heeft een theatrale en excentrieke stijl. Het pand is een compositie vol kleur, aaibare stoffen, poppen, klokken en schilderijen. Betreed de droomwereld van een fantasierijk man.

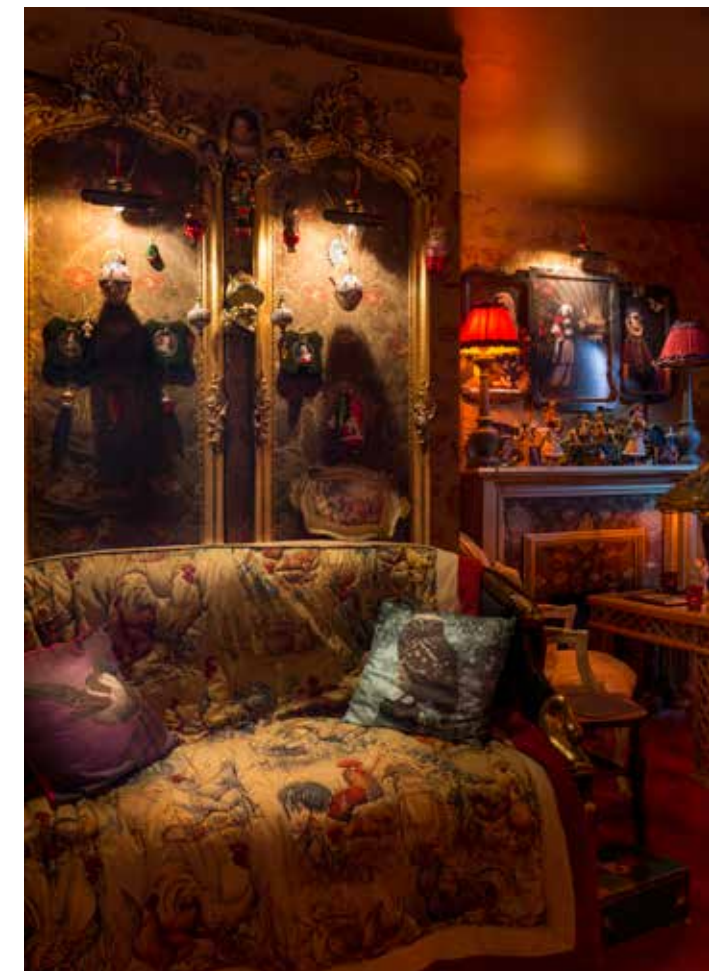

>
Van linksboven
naar rechtsonder:

Schilderij in een
spiegel omlijst met
gordijnkwasten

Twee vogels op
de leuning van de
trap die leidt naar
de black lounge

De belichting van
de ruimtes nam
twee jaar in beslag

Overall zijn gezellige
hoekjes en zitjes, hier
hangt kerstversiering
in de panelen

<
In de blauwe salon met
chaise longue geven
de volle boekenkasten
een huiselijke sfeer

Het is een wonderlijk universum dat Berry Visser in het centrum van Delft schiep.

Een smalle gang leidt van de Voorstraat - een karakteristieke Delftse klinkerstraat met een charmant grachtje - naar de entree. Drie voormalige pakhuysjes werden samengevoegd tot één pand. In een van de ruimtes zat ooit een varkensboertje. Visser creëerde er een magische wereld die zich niet eenvoudig laat beschrijven. Barok is de dominante stijl, maar hij voegde hier veel elementen aan toe. Goudkleurige beelden, uitbundige lampen, bloemen, tientallen stoelen, decoraties, aaibaar behang en vooral kleur. Zo is er een blauwe, rode en oranje salon, de black lounge en een chocoladekamer.

Huistheater

Meer dan veertig jaar geleden kocht Berry Visser (Delft, 1947) zijn voormalig pakhuis. Visser: "In de tijd dat industriële panden en lofts nog niet populair waren. Vroeger hield ik beneden met een paar mensen kantoor en woonde ik op de eerste verdieping. Nee, toen zag het er nog niet

zo uit als nu. Pas in het laatste decennium is dit interieur ontstaan. Het begon allemaal met de eerste voorstelling die ik hier acht, negen jaar geleden speelde. Mijn woonkamer deed dienst als huistheater; de gasten zaten gewoon op mijn bank en stoelen. Pas daarna kwam het personage van Madame de Berry bovendrijven. Zij inspireerde me tot dit interieur."

Een magische wereld die zich niet eenvoudig laat beschrijven

Daarnaast is de Franse interieurarchitect Jacques Garcia een voorbeeld voor Visser. Garcia richtte Hotel Costes in Parijs in en tekende ook voor de restauratie van Hotel des Indes begin deze eeuw. "Voor de calvinistische Hollanders heeft hij zich bij Des Indes ingehouden."

Rommelmakten

"Zo'n interieur is er niet ineens, het is een geleidelijk proces. Ik rangschik en componeer net zolang tot ik tevreden ben. Ik probeer alles zo in

elkaar te laten vallen dat het een harmonieus geheel vormt. Het is als het optuigen van een taart."

Een pop uit Barcelona kan zo terecht komen op een stoeltje uit Londen, rustend tegen een gordijn van de Denneweg, naast een vaas van de vlooienmarkt uit Rotterdam.

"Samen met mijn vrouw Hanneke struin ik rom-

melmarkten af. Van de zaterdagmarkt in Delft tot de markt bij la Porte de Clignancourt in Parijs. Ik kijk altijd of er iets tussenzit. Maar lukraak kopen doe ik niet, ik heb zelden een miskoop. Ik koop meestal replica's van barokke meubelstukken, de originelen zijn te kostbaar" Ook heeft hij een aantal favoriete zaken en ontwerpers: het behang is van Designers Guild, de jurken komen veelal van Laura Dolls en gordijnen en wandkleden vindt hij op de Haagse Denneweg.

>
Stilleven met een
Medinilla magnifica
en pauw met hoedje

<
In het huistheater
zitten de bezoekers
op stoeltjes afkomstig
uit een Antwerpse
bioscoop

"De belichting is ook een belangrijk onderdeel van het interieur. Samen met kunstenaar en muzikant Michiel van der Weijden hebben we twee jaar lang iedere maandagavond aan het licht gewerkt. Zelf heb ik twee linkerhanden, maar ik weet wel tot in detail hoe het totaalbeeld eruit moet zien." Als twintiger stond Visser al in het theater. Hij richtte Mojo Cabaret en later Mojo Concerts op. Hij was in 1970 medeorganisator van Kralingen, de Nederlandse equivalent van Woodstock. Begin jaren negentig trok Visser zich terug. "Ik kon mijn creativiteit niet meer kwijt. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan." Hij verkocht zijn aandelen en gaf een deel weg aan het personeel.

Kwetsbaar

De geest van Madame de Berry waart door alle ruimtes. Van de blauwe kamer met de chaise longue en volle boekenkasten tot de black lounge op de tussenverdieping. De badkamer kun je beter het boudoir de Berry noemen. Hier wachten jurken van tule geduldig om gedragen te worden. Op een piëdestal richt een gouden engel een boekje naar het dieproze plafond. Achter het bad

hangt een enorm doek met een naakte vrouw. Op de tweede verdieping is zijn slaapvertrek, dat iets minder weelderig schijnt te zijn aangekleed. Zijn huiskamer moest hij opofferen en dient nu als theaterzaal en biedt plaats aan 27 bezoekers. Die zitten op oude stoeltjes die ooit bezet werden door Antwerpse bioscoopgangers. De sfeer in de zaal is intiem, warm en een beetje vervreemdend.

Net als het alter ego van Visser: de vermaarde Madame de Berry. Wie is die mysterieuze dame die Visser aanzette tot dit groteske interieur? Zij is niet hertogin de Berry, een nazaat van de Zonnekoning en ook niet Madame du Barry, een maîtresse van Lodewijk XV. Visser bedacht haar zelf. In anderhalf uur tijd nemen zij en haar tegenpool Mademoiselle Annabelle de bezoekers mee op een overrompelende reis langs planeten en melkwegstelsels. "Madame de Berry heeft een fascinatie voor ruimtereizen. Ze heeft haar eigen

theorie over de zwaartekracht verweven in de voorstelling." De tijd vertraagt; de vele klokken in het huiskamertheater lopen langzamer dan de wijzers van de Oude Kerk slechts veertig meter verderop. Iedere voorstelling viert ze Berry Christmas en gedurende de performance zijn alle bezoekers een keer jarig. Visser was van plan zijn huis als museum open

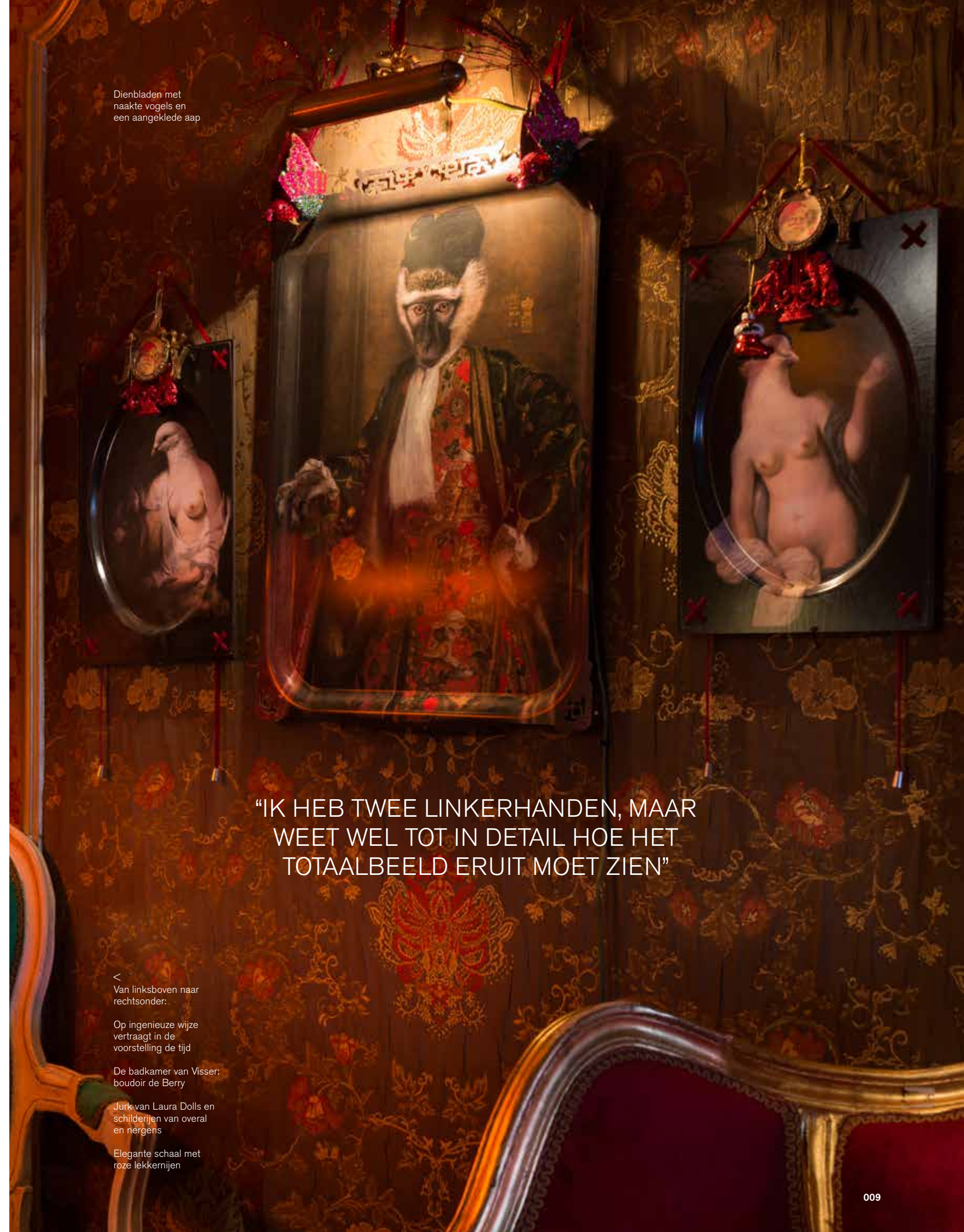
"Ik rangschik en componeer net zolang tot ik tevreden ben"

te stellen voor publiek, maar daar is hij op terug gekomen. "Dit interieur is zo kwetsbaar, je kunt hier geen hordes mensen ontvangen. Ook vanwege de privacy beperk ik me liever tot de voorstellingen. Ik hoop dat dit huis ooit een museale functie krijgt, maar nu nog niet."

De komende anderhalf jaar speelt Berry Visser in zijn huistheater de voorstelling Aren't we all lonely planets. Wie mee wil op reis kan een vlucht boeken via www.madamedeberry.com

Dienbladen met
naakte vogels en
een aangeklede aap

“IK HEB TWEE LINKERHANDEN, MAAR
WEET WEL TOT IN DETAIL HOE HET
TOTAALBEELD ERUIT MOET ZIEN”

<
Van linksboven naar
rechtsonder:

Op ingenieuze wijze
vertraagt in de
voorstelling de tijd

De badkamer van Visser:
boudoir de Berry

Jurk van Laura Dolls en
schilderijen van overal
en nergens

Elegante schaal met
roze lekkernijen